

Ostrov Sirén

Navečer, když zahrnut byl péčí
hostitelů, tiše vyprávěl,
neboť chtěli, o všech nebezpečích
na svých cestách: nikdy nevěděl,

jak se leknou a s jakými slovy
otočí se, aby spatřili
v modři moře aspoň na chvíli
zlatou záři toho souostroví –

záři, která umí způsobit,
že se pocit nebezpečí v mžiku
rozpustí a promění se v klid.
Bezhlesně se zmocní námořníků,

kteří vědí o ostrovech, že se
někdy zpěvy nesou z nich,
v zaslepení chopí se pak vesel,
když se jich

zmocní ticho dálkou nevídanou,
kolem uší zavane a zní,
jak by jeho odvrácenou stranou
byl ten zpěv, jenž všechny omámí

